

16-10-2026 † ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Β΄

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου
τοῦ Ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος ᾠ̃ Δι̃

ᾠ̃
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

ᾠ̃
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ' ᾠδὴ

ᾠδὴ
Ὁ Μαρτυς σου Κυριε εν τη α
θλησει αυτου το στεφος εκομισατο
της αφθαρσιας εκ σου του Θεου ου ημων
εχων γαρ την ισχυν σου τους τυραν
νους καθειλεν εθραυσε και δαιμονων τα
ανισχυρα θρααση αυτουταις ικε
σαις Χριστε ο Θεος σωσον τας ψυ
χας ημων

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ,

τό στέφος εκομίσατο τῆς αφθαρσίας, εκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ημῶν, ἔχων γάρ τήν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεΐλεν, ἔθραυσε καί δαιμόνων, τά ανίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τάς ψυχάς ημῶν.

Καὶ νῦν ...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τήν παναγίαν ψυχήν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος ᾠ̣̇ Δι̣̇

ᾠ̣̇
Δι̣̇

Παρθε νε πα ναμωμε Μητηρ Χριστου

του θε ου ρομφαι α δι ηλ θε σου την πα

να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον

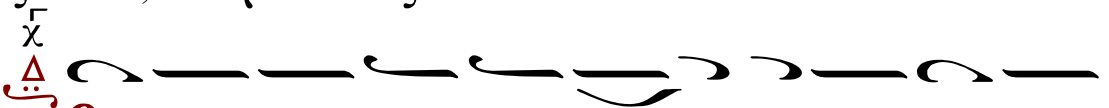
ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου

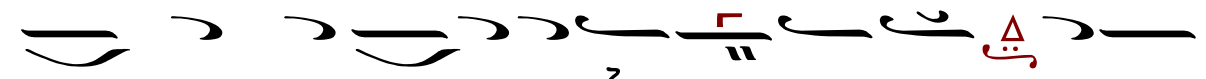
Δ
Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ
ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω
ρη σασθαι αι αι Δ

16-10-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Β΄
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Σταυρώσιμα, Ἦχος β'

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας
ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη,
κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

Σω τη ρι αν ειρ γα σω εν με σω της

γης Χρι στε ο Θε ος ε πι Σταυ ρου τας α

χραν τους σου χει ρας ε ξε ε τει νας ε πι

συ να γων παν τα τα ε θνη κρα α ζον τα Κυ

ρι ε δο ο ο ζα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε
τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας
διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Τον ζω ο ποιον Σταυρον της σης α
γα θο τητος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α
να ζι οις Κυρι ε σοι προ σα γο μεν ει εις
πρε σβει ει αν σω ζε τους βα σι λεις και την
πο λι ν σου ει ρη νευ ον τας δι α της
Θε ο το κου μο νε Φι λα αν θρω πε

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Καθορῶσα νεκρούμενον Χριστόν,
θρηνωδοῦσα ἐβόα ἡ ἁμνάς καὶ Παρθένος. Ὡ
μιαφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ φέγγος νῦν
ὁ ἥλιος· ὁ κτίσας γὰρ ἅπαντα, νεκροῦται
βουλήματι, καὶ ὁράται ὡς κριτός, ὁ τῶν
Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Κα θω ρω σα νε κρου με νον Χρι στον
θρη νω δου σα ε βο α η Α μνας και Παρ θε

ε ε ε νος ω μι αι φο νι ας τολμημα
κρυψον σου το φεγγος νυν ο η λιος ο κτι
σας γαρ α παν τα νεκρουται βουλη η ματι
και ο ραταιως κριτος ο των Α σω μα
των μονος Κυ υ ρι ος

*Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Σταυρώσιμα. Ἦχος β'*

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν
ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων
ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὐδόκησας
σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς
ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ
πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ
σῶσαι τὸν κόσμον.

Τὴν α χραν τον Ει κο να σου προ σκυ
νου μεν Α γα θε αι του με νοι συ γ χω ρη σιν

των πταισμάτων ημών Χρίστε ο Θεός βου
λησει γαρ ηυδοκήσας σαρκί ανελθῆναι εν
τω Σταυρώ ινα ρυσηούς επλάσας
εκ της δουλειας του εχθρου ο θεν ευχα
ριστως βοώωμεν σοι χαρας επληρω
σας τα πάντα ο Σωτηρημων παραγε
νομενος εις το σωσαι τον Κοοσμον

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλούς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμένῃ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ φω τισας τα ε πιγει α δι α
Σταυ ρου και κα λε σας εις με τα νοι αν α
μαρτω λους μη χω ρι σης με της ποιμνης
σου ο Ποιμνη ο κα λος αλ λα ζη τη σον
με Δε σπο τα τον πλα νω με νον και τη α
γι α σου Ποιμνη συ να ρι ιθ μη σον ο
μονος Αγα θος και Φι λα αν θρωπος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον,*

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Υ περ δε δο ζα σμε ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε νε υ μνου μεν σε
δι α γαρ του Σταυρου του Υι ου ου σου
κα τε βλη θε ο Α δης και ο θανατος τε θνη
κε νε κρω θεν τες α νε ε στη μεν και ζω
ης η ζι ω θη μεν τον πα ρα δει σον ε
λαβομεν την αρ χαιαν α πολαυσιν δι ο
ευ χα ριστουν τες δο ξο λο γου ου μεν ως
κρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων και μονον
πολυ ε ε λε ον

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Σταυρώσιμα. Ἦχος β'

Ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ καὶ βοῶ σοι
 τῷ Ἀγαθῷ μνήσθητί μου Κυριε
 Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου καὶ σὺν αὐτῷ με
 συναρίθμησον ὁ ἐκουσίως τὰ πά
 θη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν

Ὁ ἐπὶ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Ἦν ὁ περὶ βαλὼν τὰ
 τὸν οὐρανὸν ἐνεφειλάς· ἐχόν-
 τες οἱ ἅγιοι περὶ βόλῃ ἐν τῷ κοί-
 σμῳ τὰς βασάνους τῶν ἀνομῶν· ὑ-
 πέειπεν αὐτὴν καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδω-
 λῶν κατήργησαν αὐτῶν τὰς ἰκῆσι-
 ας ἐλευθερώσον τοῦ ἀοράτου ἐχ-
 θροῦ Σωτήρ καὶ σωσον ἡμᾶς

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως
 τεκοῦσά σε, Χριστέ, καὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν
 ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ
 ἀνεβόα σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής,
 γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Πα ρε στω σα τω Σταυρω σου η α σπο
ρωσ τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
θμω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
μνω σου την ακρα να γα θο ο τη τα

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

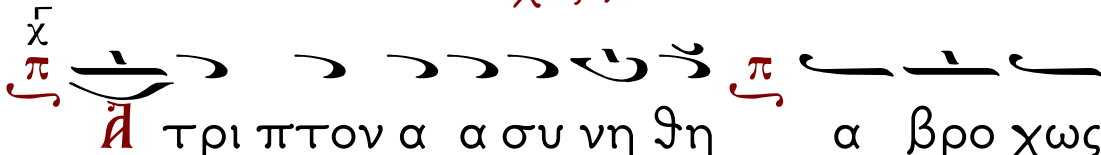
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

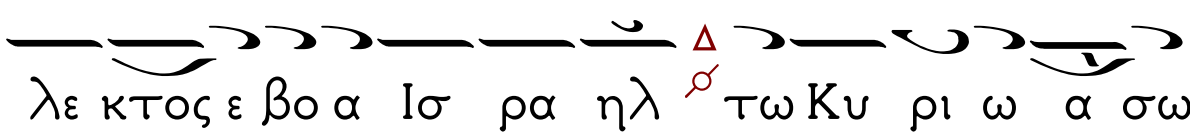
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· τῷ
Κυρίῳ ἄσωμεν ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος β΄

Ἄτριπτον α α συ νη θη α βρο χως

θα λατ τι ι αν α νυ σας τρι βον ο εκ

λε κτος ε βο α Ισ ρα ηλ τω Κυ ρι ω α σω

μεν ο ο τι δε ε δο ξα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταύρωσιν κατεδέξω, καὶ ἥλοις
προσεπάγης ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι
θέλων τοὺς βροτούς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη
δοξάζοντας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τείνας Σταυρῷ παλάμας, ὁ τείνας πόλον
Σῶτερ, καθάπερ δέρριν, ἐνηγκαλίσω ἔθνη καὶ
λαοὺς, τοὺς τὰ σὰ ἐκούσια, πάθη δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου, πεπλήρωται·
ρομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διῆλθεν, ὅτε
ἐν Σταυρῷ λογχευθέντα Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν
ἔβλεψας.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνή,
ὁμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι,
χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, νῦν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον,
ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύγοντες,
Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
διασωζόμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων
σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος,
θεοχαρίτῳτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος,
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄ . Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Ἐνδοξε,
περιλαμβόμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλων τάξεσι
Χριστῷ, τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὴν φωτοφόρον
μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας καταφαίδρυνον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἐνώσεως, Μάρτυς
ἐχώρισε, κεχωρισμένον πάσης σαρκικῆς, ἡδονῆς
διὰ πίστεως, καὶ καθαρῶς τῷ ἔρωτι, τῷ
ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Δόξα...

Λατρεύων, Θεῷ τῷ ζῶντι ἔνδοξε, Λογγῖνε
πάνσοφε, νεκροῖς ξοάνοις μάκαρ οὐδαμῶς, σὺ
λατρείαν προσένειμας· διὸ πρὸς ἀτελεύτητον,
θανατωθεὶς ζωὴν κατήντησας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου, λόγῳ
συνείληπται, τῆς ἀλογίας ρύσασθαι βροτούς,
βουληθεὶς ἀγαθότητι, Παρθενομῆτορ ἄχραντε,
εὐλογημένη παναμώμητε.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλλειν,
οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ βότρυς ἐπὶ ξύλου τῆς ἀφθαρσίας,
κρεμάμενος, ἀπέσταξε θεῖον γλεῦκος, καρδίας
κατευφραῖνον τὰς τῶν ἀνθρώπων, κακίας παῦον
δέ, τὴν μέθην πάντοτε, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψώθης ἐπὶ ξύλου ἐθελουσίως, καὶ πᾶσαν
διαβόλου κακοπραγίαν, κατέρραξας, πεσόντας
δὲ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώμης
στρεβλότητι, Ἰησοῦ ἀνύψωσας, πολυέλεε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀσωμάτων· τὸν
πάντων γὰρ Δεσπότην σωματοφόρον, ἐκύησας
τὸν λύσαντα διὰ ξύλου, δεσμίους ἅπαντας,
Κόρη Θεόνυμφε, καὶ πιστοὺς συνδήσαντα τῇ
στοργῇ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ὡδὴ γ΄. Ἦχος β΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες,
παράσχου εὐΐλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς
προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς
προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον,
Παρθένε δεινῶς ἐκταραττομένης, ἣν εἰρήνευσον
Πανύμνητε, ἀεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον,
Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν
καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με
Θεονύμφευτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον,
ἀγκάλαις ὥς φέρουσα Θεομῆτορ, ἐξ ἀγνοίας καὶ
πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος,
Ὡδὴ Γ΄ . Ἦχος δ΄
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τούτῳ ὀλοφύχως ἐπίστευσας.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆ ὥσπερ πίων ἢ σή, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα, στάχυν Σοφὲ ὥριμον, θείας εὐσεβείας ἐβλάστησεν.

Δόξα...

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων διελθὼν πέλαγος, τοὺς γαληνοὺς ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας γηθόμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μήτηρ Θεοῦ Πάναγνε, καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον.

Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἦχος Γ' τος Β'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία

σου Χριστέ κράζουσα σὺ μου ἰσχύς Κύριε

καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα αἶα

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Σταυρωθέντα κατείδες τὸν Λυτρωτὴν, καὶ αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθεῖς, σκότος τὸ βαθύτατον, τῆς ἀγνοίας ἀπέφυγες, καὶ πρὸς θείαν γνῶσιν, σαυτὸν μετερρύθμισας, πιστωθεὶς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὁρώμενος· ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἡριθμήθης, Λογγῖνε μακάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος, μεθ' ὧν πάντοτε ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζε, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἦ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' .

Ὁ Εἰρμὸς

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Ἦχος ᾠδῆς
Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
Κυριε ἡ Εκκλησία βοᾷ σοι
ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη
τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου
ρεύσαντι αἵματι

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄

Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀοιδίου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα· Σύ μου τὸ κράτος Χριστέ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν οὐρανὸν σκότει πολλῶ, τὴν γῆν τε σειομένην, καὶ πέτρας ῥηγνυμένας, ναοῦ τε τὸ καταπέτασμα σχισθὲν εἰς δύο θεωρῶν ἐν τῷ θείῳ πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητής, Θεοῦ Υἱὸν αὐτὸν ἐγνώρισε, πάσχοντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῇ δὲ ὄντα τῇ θεότητι καὶ δόξῃ, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρατοῦντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βασιλέα· ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγῖνος ἀνακραυγάζει· Σύ μου τὸ κράτος Χριστέ καὶ στερέωμα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στίχοι

Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε Χριστέ καὶ πάλιν,
Λογγῖνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν αὐχένα.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Λογγῖνον ᾄορ κατέπεφνεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δύο Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῷ Ἁγίῳ Λογγίνῳ.

Στίχοι

Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπυῖα ξίφει,
Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου καὶ Δομνίνου.

Στίχοι

Τρεῖς Λεόντιε, τοὺς συναθλοῦντας ἔχων,
Λεόντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλη μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχοι

Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπὼν παροικίαν,
Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κατοικίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
ᾠχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν
ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠχος ᾠγτος β

ᾠγτος β
Ἄι νου μεν ευ λο γού μεν και προ σκυ

νο μεν τον Κυ ριον

β
Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ

λε ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε

πυ ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν α ρε την πε

ρι ζω σα με ε νοι οι ευ σε βει ας ε ρασ ται

⁶_λ ^π₉
Παιδες κραυγαζοντες ευλογειτε παντα
 ⁷_λ
τα εργα Κυριου τον Κυριον ο ο ο ο
 ⁶_λ
ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

16-10-2026 ОРОРОС ПАРАСКЕУНС НХОС В'

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γτος

Στίχος α' $\overset{\chi}{\underset{\lambda}{\theta}}$

τον Κυ ρι ον ⁶ και η γαλ λι α σε το

[illegible]

τη ριμου 6λ

[illegible]

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθ' ο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶χ την ον τως Θε ο τον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Στίχος β' χ
 ϵ
 κ 0 τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ι δου
γαρ απο του νυν μακαρι ουσι με πα
σαι αι γενεαι

Ἦν Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και
 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

μέν
 Στίχος γ' ⁶χ ⁶λ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

^Γ
⁶
^λ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ⁶
^λ

⁶
^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶
^λ την α δι α φθoρωσ Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶
^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶
^λ

Σπύχος ^δ ^Γ
⁶
^λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶
^λ δι ε σκορ πι σεν ⁶
^λ υ πε

ρη φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
^λ

⁶
^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν
 Σπύχος ε' Χα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν την ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ

νομεν

Σπίχος στ' Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

ᾠχος δ'.

Ὁ Εἰρμός

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς
συνάψας, τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ᾠχος 7^{τος}
λ

Ἡ λῖθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀ

λαξεύτου σου Παρθενε ἀκρογωνιαί

ος ἐτήθη Χριστος συνάψας τας

διεστῶσας φύσεις διὸ ἐπαγαλλο

μενοι σε Θεοτοκε μεγαλυνομεν

Ἦχος Γ'τος Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
 τε ρα του Θε ου η μων τη τι μι ω
 τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α
 συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄

Τοῖς Μαθηταῖς

Ὁρῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν κτίσιν, Ἀθλοφόρε Λογγῖνε, Ληστῇ σὺν τῷ εὐγνώμονι, ὡμολόγησας τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄

Τοῖς Μαθηταῖς

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ πληρέστατος Λόγος, κόλπων πατρῶων ἄχραντε, οὐκ ἐκστὰς ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁράται καὶ βρέφος τίκτεται Θεοτόκε. Ὅν ἐκτενῶς ἱκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης, τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

Α Ι Ν Ο Ι

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ἀποστίχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος Ψα

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον
ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστὲ φέρων αὐτῶν τὴν
προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
φιλόανθρωπος.

Σταυ ρω θη τω ε κρα ζον οι των σων χα
ρι σμα α των α ει ει εν τρυ φων τες και κα κουρ
γον αντ ε ευερ γε του η του ουν το λα βειν
οι των δι και ων φον ευ ται ε ε σι ω πας
δε Χρι στε φε ρων αυ τω ων την προ πε τει αν
πα θειν θε λων και σω σαι η μας ως Φι λαν θρω
πος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς καὶ σταυρὸν κατεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ Κυριε δόξα σοι

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ

πα γαλ λο με νοι συμ φω νως βο ω μεν π υ

πνος τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα

να τος των ο σιων αυ του

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

‘Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ότε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνησκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι, καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Φιλάνθρωπε.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ΄**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἰσχυος ἡ Δι

[illegible]

0 Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α

[illegible]

θλησει αυ του το στε φος ε κο μι σα το

וְיִשְׂרָאֵל יָשָׁב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

της α φ θ αρ σι ας εκ σου του Θε ου ου η μων

ג' - ח' ח' - ט' ט' - י' י' - י"א י"א - י"ב י"ב - י"ג י"ג - י"ד י"ד - י"ה י"ה - י"ו י"ו - י"ז י"ז - י"ח י"ח - י"ט י"ט - כ'

Εχων γαρ την ισχυν σου τους τυραν

$\vdash \neg(\neg A \rightarrow B) \rightarrow A$

νοὺς καὶ θείλιν ἐθραυσέ καιδαι μόνων τα

α νι σ χ υ ρ α θ ρ α α σ η α υ τ ο υ τ α ι ς ι κ ε

فَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ

σι αἰς Χρὶ στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

٩٦

χας η μων

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατείδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̇

^Γ
Δι̇

Σε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α

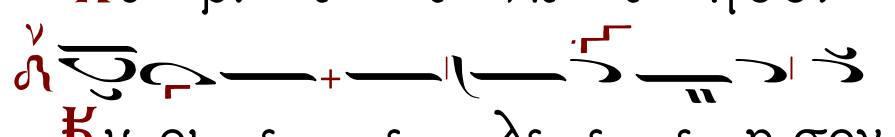
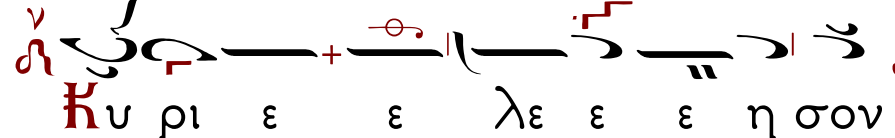
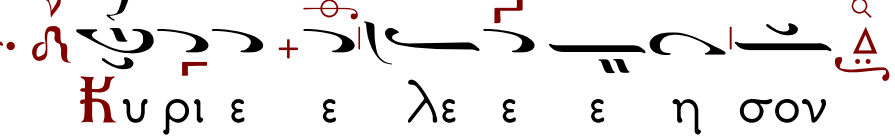
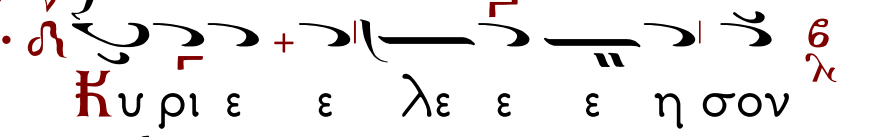
φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το

πυρ της θε ο τη το ο ος

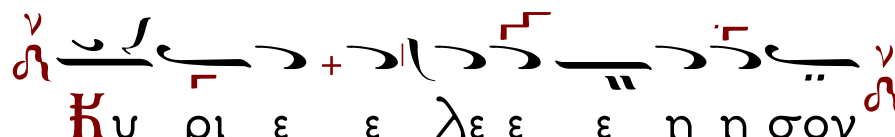
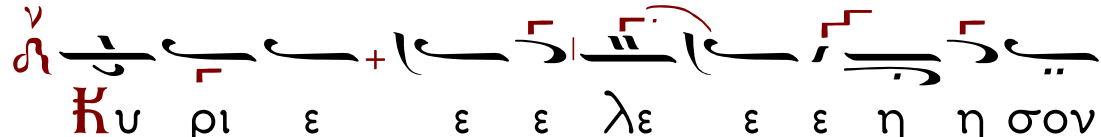
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

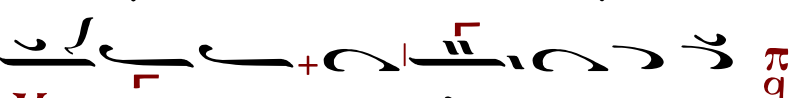
Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

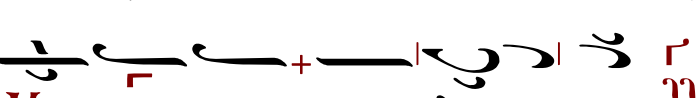
ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. Ἀ
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

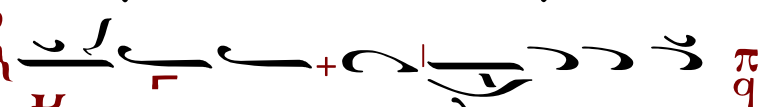
5. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

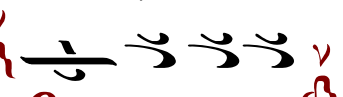
7. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

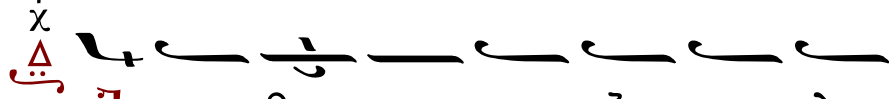
11. Ἀ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. Ἀ
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

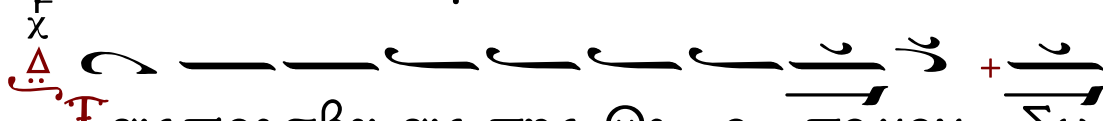
Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

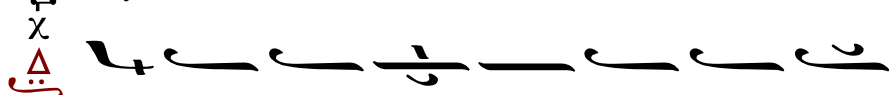
Στίχ. α'
Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

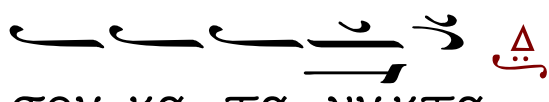

νο μα τι σου Υ ψιστε

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β'
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τῆς + τῆς τῆς

τερ σωσον ημας

Στίχ. γ'

0 τι ευφρανas με Κυ ρι

 +   +

ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

    +

ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαι

       +

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τῆς + τῆς τῆς

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ'

0 τι ευθυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η μων και ουκ εστιν α δι κι

α εν αυτω

       +

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τ⁶_{ερ} σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταῖον. ^χΤαῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος ^ΘΔι

Ἄ μη ην

Στίχ. α' ^χΟ Κυριος ε βασι λευ

σεν ευ πρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

^χΠρεσβειαις των α γιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' ^χ₆

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

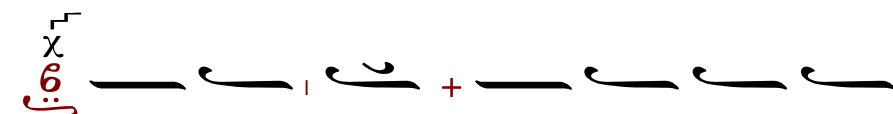

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

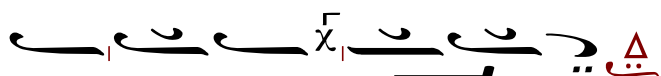
Στίχ. γ' ^χ₆

Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ₆ — — — — —

Τα μαρτυρία σου ἐπι
— — — — — Δ — — — — —
στω θῆσαν σφοδρά τω οἰκῷ σου πρεπεί
— — — — — ^χ — — — — —
ἀγιασμα Κυριε εἰς μακροτή
— — — — — Δ
τα ἡμερῶν

Δ — — — — — Δ — — — — —
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σωσον ἡ
— — — — — ₆
μας Κυριε

^χ_Δ — — — — —
Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγί
— — — — — Δ
ῳ Πνεύματι

Δ — — — — —
Καὶ νυν καὶ ἀεικαίεις τοὺς αἰῶνας
— — — — — Δ
τῶν αἰαιῶνων Ἀμήν

Δ — — — — — + — — — — —
Ο μόνος γενησ Υἱὸς καὶ Λόγος

του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου i α

Στιχ. β΄ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ Ο τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λλον τας
Σοι α λ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος $\bar{\Delta}$ Δι

$\bar{\chi}$
Ο Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α
θ λη σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το
της α φ θαρ σι ας εκ σου του Θε ου ου η μων
ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θει λεν ε θ ραυ σε και δαι μονων τα

α νισχυρα θρα α ση αυ του ταις ι κε

σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Τῇ Παρασκευῇ. τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Κ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 3:8-19

Ἀδελφοί, τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι
σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω καὶ
εὕρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν
ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ
Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γινῶναι
αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ
καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ,
συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἴ πως
καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.
Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω
δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ
τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν
οὕπῳ λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν
ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν
ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ
βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ

Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, -οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες!

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲛⲥⲟⲛ

ϸⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ

ⲁ ⲙⲉ ⲛ ⲛ ⲛ ⲛ ⲛ

ⲕⲁⲓ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲁ

ϸⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ Ἔτερον.

ϸⲟⲓ ⲕⲱ ρⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲁ ⲁ ⲙⲉⲛ

Ἦχος Γ΄τος
λ

 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι̇ ΑΓΙΑ

ἤ
Δι̇
Δι̇
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^{λ̣}
^{π̣}
^{q̣} **Ω** τη ρι αν ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^{χ̣}
^{q̣} Α α αλ
λη η λου ου ουι α ^{Δ̣}
^{q̣}

^{π̣}
^{q̣} **Ο** Θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
αι ω ω ω νων ^{Δ̣} ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω τη ης γη
η ης Α αλ λη λου ου ου ουι α ^{Δ̣}
^{q̣}

^{π̣}
^{q̣} **Ε** κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν

συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των

δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο

ος Α αλ λη λου ου ου ι α

υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει

μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου

ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη

λου ου ι ι α

η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η

ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ

τι σω φα αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^π_q Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Ε** υ ε ποι η σ α ς παν τα τα ω ρ αι αι αι

α α τη η ς γ η ς θ ε ρ ο ς και ε ε ε αρ ^Δ_q Σ υ ε

ποι οι η σ α α ς α αυ τα α α Α α α λ λ η

λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Ἄ** να στα ο ο Θε ε ε ο ς ε πι

β λε ψ ο ν ε πι τη δι α θ η κ η η ν σου μη ε πι

λα θ η τη ς φ ω ν η η ς τ ω ν ο ι ο ι κε τ ω ω ω ω ν

σου ου ου ^π_q Α α α λ η ο υ ο υ ι ι α ^π_q

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πά

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πά

ὦ τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σωω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α
Ο Θε ος βα σι λε ε υς η η μων
προ αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

^π_q **Ϟ**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν ^κ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^κ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α ^π_q

^π_q **Ϟ**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α α αρ ρους ^κ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ ^κ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α ^π_q

^π_q **Ϟ**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^κ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ

κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι

ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου

ου ι ι ι α α α α

υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ

Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α

Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

α α α

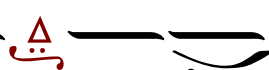
Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε

πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη επι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^κ ^γ Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^γ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν

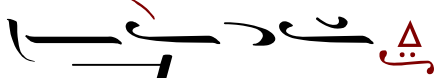
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

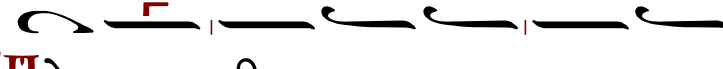
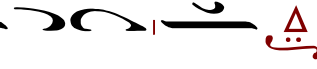
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇
Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

Ἀαμην **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λε ^ζ Πα να γι ι α Δε
ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
οι δου ου λοι οισου τρε ε χο μεν και πα ρα
α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
α των πισ των ^λε ^ζ Κε χα ρι τω με ε νη η ε

16-10-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Β΄

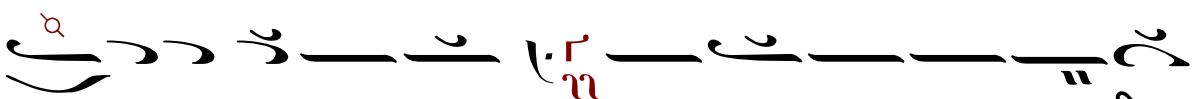
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

Ὡς Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ³

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ³

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.